ते गजा गिरिसङ्काशाः चरन्तः सर्व्वतोमदं । भीमसेनस्य नाराचैर्व्विमुखा विद्रवीकृताः ।
विधमेदभ्रजालानि यथा वायुः समुद्धतः । व्यधमत्तान्यनीकानि तथैव पवनात्मजः । ११३५
स तेषु विसृजन् बाणान् भीमो नागेष्वशोभत । भुवनेष्विव सर्व्वेषु गभस्तीनुदितो रविः ।
ते भीमबाणाभिहताः संसक्ता विबभुर्गजाः । गभस्तिभिरिवार्कस्य व्योम्नि नानाबलाहकाः ।
तथा गजानां कदनं कुर्व्वाणमनिलात्मजं । क्रुद्धो दुर्य्योधनोऽभ्येत्य प्रत्यविध्यत् शितैः शरैः ।
ततः क्षणेन चितिपं क्षतजप्रतिमेक्षणः । क्षयं निनीषुर्निशितैर्भीमो विव्याध पत्रिभिः ।
स शरार्पितसर्व्वाङ्गः क्रुद्धो विव्याध पाण्डवं । नाराचैरर्करश्म्याभैर्भीमसेनं स्मयन्निव । ११४०
तस्य नागं मणिमयं रत्नचित्रं ध्वजे स्थितं । भल्लाभ्यां कार्म्मुकञ्चैव क्षिप्रं चिच्छेद पाण्डवः ।
दुर्य्योधनं पीड्यमानं दृष्ट्वा भीमेन मारिष । चुक्रोधथिषुरभ्यागादङ्गो मातङ्गमास्थितः ।
तमापतन्तं नागेन्द्रमम्बुदप्रतिमस्वनं । कुम्भान्तरे भीमसेनो नाराचेनार्द्धयद्भृशं ।
तस्य कायं विनिर्भिद्य न्यमज्जद्धरणीतले । ततः पपात द्विरदो वज्राहत इवाचलः ।
तस्यावर्ज्जितनागस्य म्लेच्छस्य च पतिष्यतः । शिरश्चिच्छेद भल्लेन विप्रकारो वृकोदरः । ११४५
तस्मिन्निपतिते वीरे सम्प्राद्रवत सा चमूः । सम्भ्रान्ताश्वद्विपरथा पदातीनवमृद्नती ।
तेष्वनीकेषु भग्नेषु विद्रवत्सु समन्ततः । प्राग्ज्योतिषस्ततो भीमं कुञ्जरेण समाद्रवत् ।
चरणाभ्यामथो द्वाभ्यां संहतेन करेण च । व्यावृत्तनयनः क्रुद्धः प्रदहन्निव पाण्डवं ।
वृकोदररथं साश्वमविशेषमचूर्णयत् । पद्भ्यां भीमोऽप्यथोधावन् तस्य गात्रेष्वलीयत ।
जानन्नञ्जलिकावेधं न व्यक्रामत पाण्डवः । गात्राभ्यन्तरगो भूत्वा करेण ताडयन्मुहुः । ११५०
कालयामास तं नागं बधाकाङ्क्षिणमव्ययं । कुलालचक्रवन्नागस्तदा तूर्णमथाभ्रमत् ।
नागायुतबली श्रीमान् कालयानो वृकोदरः । भीमोऽपि निष्क्रम्य ततः सुप्रतीकाग्रतोऽभवत् ।
भीमं करेणावनम्य जानुभ्यामभ्यपातयत् । ग्रीवायां वेष्टयित्वेनं सगजो हन्तुमैहत ।
करवेष्टं भीमसेनो भ्रमं दत्वा व्यमोचयत् । पुनर्गात्राणि नागस्य प्रविवेश वृकोदरः ।
यावत् प्रतिगजायातं स्वबलस्थमवैक्षत । भीमोऽपि नागगात्रेभ्यो विनिष्क्रम्य ययौ जवात् । ११५५
ततः सर्व्वस्य सैन्यस्य नादः समभवन्महान् । अहो धिग्निहतो भीमः कुञ्जरेणेति मारिष ।
तेन नागेन सन्त्रस्ता पाण्डवानामनीकिनी । सहसाऽभ्यद्रवद्राजन् यत्र तस्थौ वृकोदरः ।
ततो युधिष्ठिरो राजा हतं मत्वा वृकोदरं । भगदत्तं सपाञ्चाल्यः सर्व्वतः समवारयत् ।
तं रथैरथिनां श्रेष्ठः परिवार्य्य समन्ततः । अवाकिरच्छरैस्तीक्ष्णैः शतशोऽथ सहस्रशः ।
स विघातं पृषत्कानामङ्कुशेन समाचरन् । गजेन पाण्डुपाञ्चालान् व्यधमत् पर्व्वतेश्वरः । ११६०
तदद्भुतमपश्याम भगदत्तस्य संयुगे । तथा वृद्धस्य चरितं कुञ्जरेण विशाम्पते ।
ततो राजा दशार्णानां प्राग्ज्योतिषमुपाद्रवत् । तिर्य्यग्गमेन नागेन समदेनाशुगामिना ।
तयोर्युद्धं समभवन्नागयोर्भीमरूपयोः । सपक्षयोः पर्व्वतयोर्यथासद्रुमयोः पुरा ।